

ชื่อพื้นเมือง	มะละกอ
ชื่อสามัญ	Papaya
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Carica papaya</i> L.
ชื่อวงศ์	CARICACEAE
ชื่ออื่น	มะก้วยเต็ด ลอกอ แดงต้น หมักหุ้ง
ลักษณะทั่วไป	ไม้เนื้ออ่อน ลำต้นสูงประมาณ 5-7 เมตร ลำต้นตั้งตรงแตกใบเป็นกลุ่มบริเวณปลายยอด อาจพบแขนงย่อยบ้าง 1-2 กิ่ง ทุกส่วนของมะละกอจะมียางสีขาว
ใบ	เป็นใบเดี่ยว ใบหยักลึกเข้าหากกลางใบ 7-11 หยักสีเขียวใบไม้ ก้านใบกลมและค่อนข้างยาว
ดอก	ดอกแยกเพศ ดอกตัวผู้และตัวเมียอยู่คนละต้น มีสีขาวหรือสีเหลืองอ่อน
ผล	ผลมีขนาดและรูปร่างแตกต่างกันตามแต่ละพันธุ์ แต่โดยทั่วไปจะรูปร่างกลมป้อมจนถึงรี ยาว เมื่อดิบสีเขียว พอสุกจะมีเนื้อสีเหลือง สีส้ม หรือสีแดง มีเมล็ดภายในจำนวนมากสีดำหรือน้ำตาล
การขยายพันธุ์	เพาะเมล็ด
การกระจายพันธุ์	เป็นไม้กลางแจ้งที่ชอบแสงแดดจัด ต้องการน้ำมาก ปลูกในดินร่วนซุย
ประโยชน์	สรรพคุณทางยา รากและก้านใบ ขับปัสสาวะ ยางขาวจากผลดิบมีเอ็นไซม์ย่อยโปรตีน ได้แก่ papain และ chymopapain ใช้ย่อยเนื้อสัตว์ให้เปื่อย นำมาใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร ป้องกันในอุตสาหกรรมยาใช้เอ็นไซม์ผลิตเป็นยาเม็ด ลดอาการบวม การอักเสบจากบาดแผลหรือการผ่าตัด มะละกอสูกนั้บ

